சபையில் பெண்ணின் பணிப் பங்கு பற்றி

வேதாகம ரீதியாகப் பேசுவதென்றால், பெண்கள் ஒரு நீண்ட வழியில் கடந்து வந்துள்ளனர். பழைய ஏற்பாட்டில் பெண் என்பவள் ஒரு விசேஷித்த படைப்பாய் இருந்தாள். ஏதேன் தோட்டத்தில் பாவம் செய்த பின் அவள் தன் கணவனுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று கூறப்பட்டது. இன்னும் கூட, தேவனுடைய ஏற்பாட்டில் பெண்கள் மதிக்கப்பட்டவர்களாகவே இருந்தனர். பலதார விவாகம், எந்த ஒரு காரணத்திற்காகவும் மணமுறிவு மற்றும் இவை போன்ற பலவற்றை அறிமுகப்படுத்தியதால், தேவனல்ல, மனிதனே பெண்ணை அவமதித்தான்.

நாம் புதிய ஏற்பாட்டுக்கு வருகின்ற பொழுது, பெண்களுக்கு தேவனின் மதிப்பு இடமானது இயேசுவால் மீண்டும் தரப்பட்டதைக் காண்கின்றோம். (விசேஷமாக லூக்காவின் புத்தகத்தையும் பெண்களுக்கு அதில் காண்பிக்கப் பட்ட மதிப்பையும் நோக்குங்கள்.) இயேசு எல்லாருக்காகவும் சிலுவையில் மரித்தார். அவருடைய மரணமானது பெண்களுக்கு மதிப்பு வாய்ந்த இடத்தை மீண்டும் தரும் செயல்முறையை நிறைவாக்கிற்று. சிலுவையின் அடியில் பூமியானது சமதளமாகவே உள்ளது (கலா. 3:26-28).

தொடக்க கால சபையில் பெண்களின் ஊழியத்திற்கான ஒரு சில உதாரணங்கள் இங்கு தரப்படுகின்றன: ஆண்களுடன் பெண்களும் துன்புறுத்தப்பட்டு மற்றும் சுவிசேஷத்தைப் பரப்புவதற்கு உதவி(யும்) செய்தனர் (அப். 8:3). அப்பொல்லோ என்பவர் சத்தியத்தைப் பற்றிய முழுமையான அறிவு பெறுவதற்கு வழிநடத்தப்பட, பிரிஸ்கில்லாள் உதவினாள் (அப். 18). பிலிப்புவின் நான்கு மகள்கள் தீர்க்கதரிசன வரம் பெற்றவர்களாய் இருந்தனர் (அப். 21:9). ரோமர் 16ம் அதிகாரமானது சபையில் ஊழியக்காரிகளாயிருந்த பல பெண்களைக் குறிப்பிடுகிறது, அதில் பவுலுடன் உடன் ஊழியக்காரியாய் இருந்த மற்றும் சபையின் ஊழியக்காரியாயிருந்த பெபேயாளைக் குறித்தும் குறிப்புள்ளது (ரோமர் 16:1, 2). கிறிஸ்தவப் பெண்கள், ஆண்களைப் போலவே அதே அற்புத வரங்களைப் பெற்றிருந்தனர் (1 கொரி. 12-14ஐக் காணவும்; 1 கொரி. 11:5ஐக் கவனிக்கவும்). எயோதியாளும் சிந்திகேயாளும் சுவிசேஷத்திற்காகப் பவுலுடன் கூட ஊழியம் செய்திருந்தார்கள் (பிலி. 4:2, 3).

இருப்பினும், இவர்களில் எவரொருவரும், ஆண்கள் தலைமையேற்று முன் செல்ல வேண்டும் என்று ஆதியாகமம் 3ல் தரப்பட்ட தேவனுடைய அடிப்படைக் கட்டளையை மாற்றவில்லை: கணவன்/மனைவி உறவில் ஆண் தலையாய் இருக்க வேண்டும் (எபே. 5:22-24, 33; 1 பேது. 3:1, 5).

சபையில் ஆண்கள் நடத்துனர்களாய் இருக்க வேண்டும்; மூப்பரின் முக்கிய நிலைப்பாடாக ("ஒரே மனைவியை உடைய புருஷன்") ஆவியானவரால் தரப்பட்டுள்ள தகுதியானது, பெண்கள் மூப்பர்களாகாதபடி நீக்குகின்றது. ஆராதனையில் நடத்துவத்துவத்தை ஆண்களே அளிக்க வேண்டியுள்ளது (1 கொரி. 14; 1 தீமோ. 2).

இன்றைய நாட்களில் சில பெண்கள் தேவனுடைய விருப்பத்தைக் காட்டிலும் அதிக தூரம் (கடந்து) வந்துள்ளனர் (2 யோவா. 9). பல நாமகரணக் கூட்டங்கள் பெண் பிரசங்கியார்களைக் கொண்டுள்ளன. நாம் கவனமாய் இருக்கவில்லையென்றால், இந்தத் தவறானது சபையைப் பாதிக்கக் கூடும்.

சிந்திக்க வேண்டிய வசனப் பகுதிகள்

சபையில் நடத்துவத்துவப் பொறுப்புகள் பெண்களுக்கு(ம்) தரப்பட வேண்டும் என்று நினைப்பவர்களால், கலாத்தியர் 3:26-28 ஒரு திறவுகோல் வசனப்பகுதியாகக் கருதப்படுகின்றது. இயேசுவுக்குள் எல்லாரும் சமமாய் இருப்பதாக இந்த வசனப் பகுதி கூறுகின்றது. இருப்பினும் இது, கணவன்/மனைவி உறவுகள் மற்றும் பெற்றோர்/குழந்தை உறவுகள் போன்ற தேவன் தந்த பணிப் பொறுப்புகள் பற்றிய வேதாகமத்தின் மற்ற அடிப்படை போதனையை ஒன்றுமற்றதாக்குவதில்லை. உதாரணமாக, எனது மகள்கள் ஒவ்வொருத்தியும் இளம் வயதிலேயே சுவிசேஷத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்தார்கள். எனவே இது, நாங்கள் இப்பொழுது இயேசுவுக்குள் சமமாய் இருப்பதால் அவர்கள் எனக்குக் கீழ்ப்படியத் தேவையில்லை என்று அர்த்தப் படுத்துவதாகுமா?

1 கொரி. 14:34, 35 வசனப் பகுதியானது ஆழ்ந்து சிந்திக்கப்பட வேண்டியதாக உள்ளது: "சபைகளில் உங்கள் ஸ்திரீகள் பேசாமலிருக்கக் கடவர்கள்; பேசும்படிக்கு அவர்களுக்கு உத்தரவில்லை." கொரிந்து நகரில் இருந்த சபையில் அற்புத வரங்களின் தவறான பயன்பாட்டினால் எழுந்த குழப்பம்தான் இந்த வசனத்தின் பின்னணியாக உள்ளது. இந்தப் பிரச்சனைக்குப் பொதுவான தீர்வு என்பது பின்வருமாறு இருந்தது: "சகலமும் நல்லொழுக்கமாயும் கிரமமாயும் செய்யப்படக் கடவது" (வ. 40). இதை நிறைவேற்ற பவுல் பல விதிகளைக் கொடுத்தார். பெண்கள் அமைதி காக்க வேண்டும் என்பது (அவற்றில்) ஆறாவதாக இருந்தது.

வசனம் 40க்கான காட்சியமைவு சபைக்கு சார்ந்ததாக உள்ளது; சபையானது ஆராதனைக்கு ஒன்றுகூடி வந்தது (வசனங்கள் 19, 23, 26, 28ஐக் கவனிக்கவும், இவ்விடத்தில் "சபை" [ekklesia] என்பது ekklesia என்பதன் அடிப்படை அர்த்தமான "சபைகூடுதல்" என்று அர்த்தப்படுகின்றது). "அமைதி காத்தல்" என்பது முழுமையான அமைதி என்று அர்த்தப்படும் siago என்ற கிரேக்க வார்த்தையிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.[1]

1 கொரிந்தியர் 14உடன் பல இணைவுகளைக் கொண்டுள்ள 1 தீமோத்தேயு 2:11-14 இன்னொரு முக்கியமான வசனப் பகுதியாக உள்ளது. (இங்கு) ஆராதனை என்பது பொதுவானப் பாடக் கருத்தாகவும்,

ஜெபம் என்பது குறிப்பான பாடக் கருத்தாகவும் உள்ளது (வ. 1, 8). வசனம் 12ல் போதித்தல் என்பதும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எல்லா இடங்களிலும் ஆண்கள் ஜெபிக்கக் கூடியவர்களாய் உள்ளனர் என்ற வலியுறுத்துதலானது பெண்கள் அவ்வாறு செய்ய முடியாது என்பதை மறைமுகமாய் உணர்த்துகிறது. (1 கொரி. 1:2ல் பயன்படுத்தப்பட்ட "எங்கும்" என்பது கிறிஸ்தவ ''இடங்களை'' குறிப்பிடுகிறது.) வசனம் 8ல் ''புருஷர்கள்'' என்பதற்கான வார்த்தையானது (வசனங்கள் 1, 4, 5ல் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ள மனித குலத்திற்கான பொதுவான பால் சொல்லில்) anthropos என்பதிலிருந்து வராமல், (பெண்ணுக்கு நேரெதிராக ஆணைக் குறிப்பது) aner என்ற சொல்லிலிருந்து வருகின்றது. பொதுவான காட்சியமைவு மீண்டும் வெளியரங்கமானதாய் உள்ளது: ''பரிசுத்தமான கைகளை உயர்த்தி" என்பது ஜெப நடத்துனர் (தமது) கரங்களை தேவனை நோக்கி உயர்த்தியுள்ள நிலையில் இருக்கும் சபைக் கூட்டம் ஒன்றை நினைவுக்குக் கொண்டு வருகின்றது, அவர் அதன் பிறகு சபை கூட்டத்தின் மீது ஒரு ஆசீர்வாதத்தை அறிவிக்கும் காட்சியும் நினைவுக்கு வருகின்றது. பெண்கள் அமைதி காக்க வேண்டியதின் அவசியம் மீண்டும் காணப்படுகிறது (வ. 12). போதிக்கக் கூடாது என்ற இந்த ஆணையானது மற்ற இடங்களில் பவுலின் சொந்த போதனையை (குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளின் கீழ் பெண்கள் போதிக்க வேண்டும் என்பதை; தீத்து 2:3, 4 முதலியவை), முரண்பட்டு நிற்பதில்லை.

இருப்பினும், 1 தீமோத்தேயு 2 வசனப் பகுதியானது 1 கொரிந்தியர் 14ன் வசனப்பகுதியை விட அதிகம் பொதுவானதாக உள்ளது. எண்ணப் போக்கின்மீது கூடுதலான வலியுறுத்தம் வைக்கப்படுகின்றது. இந்த வசனப்பகுதியில் "அமைதி" என்பது 1 கொரிந்தியர் 14ன் வசனப் பகுதியி லிருந்து மாறுபட்ட ஒரு வார்த்தையிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளது. இது எண்ணப்போக்கு, ஆவி மற்றும் நிலைப்பாடு ஆகிய வற்றில் பேசாதிருத்தல் என்பதை அதிகமாய்க் குறிப்பிடுகின்ற hesuchia என்ற வார்த்தையிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது, இது ''அமைதித் தன்மை" அல்லது அமைதியாயிருத்தல் என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்க முடியும். (NASB, NIV ஆகியவற்றில் காணவும்; see *hesuchia in Vine's Expository Dictionary of New Testament Words*). இது அமைதியான மற்றும் சமாதானம் நிறைந்த வாழ்வை விவரிக்க 1 தீமோத்தேயு 2:2லும், மற்றும் கிறிஸ்தவர்கள் அமைதியில் நடக்க வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்த 2 தெச. 3:12லும் பயன்படுத்தப்பட்ட அதே வார்த்தையாக உள்ளது. "அதிகாரத்தை அபகரித்தல்'' (KJV சொற்றொடராக்கம்) என்ற சொற்றொடரும் கூட்டப்பட்டுள்ளது. இது ''அதிகாரம் கொண்டிருத்தல்'' அல்லது "அதிகாரத்தைச் செயல்படுத்துதல்" என்று அர்த்தப்படும் authenteo என்ற கிரேக்க வார்த்தையிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது (NASB, NIV ஆகியவற்றைக் காணவும்). இது KJV குறிப்பிடுவதாகக் காணப்படுவது போல அதிகாரத்தை "அபகரித்தல்" என்பதாக மட்டுமின்றி, பொதுவாக மற்றவர் மீது அதிகாரம் கொண்டிருத்தலைக் குறிப்பிடுகிறது. (ஒரு பெண்ணுக்கு பிரசங்கம் செய்யும்படியான "அதிகாரத்தை" மூப்பர்களே

அளிக்க முயற்சி செய்தாலும் கூட, அவள் அவ்வாறு செய்ய முடியாது. ஏனெனில் பிரசங்கியார் ''சகல அதிகாரத்துடன்'' [தீத்து 2:15] பேச வேண்டும், ஒரு பெண் அந்த இடத்தை நிரப்ப முடியாது.) பொதுவான பயன்பாட்டை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால், சபையின் சந்தர்ப்பப் பொருளில் பேசுவதற்கு வேதவாக்கியங்களினால் பெண்கள் அனுமதிக் கப்படும் பொழுதும் கூட, அவர்கள் இன்னும் ஒரு குறிப்பிட்ட மரியாதைத் தன்மையைக் காண்பித்தல் அவசியம்.

பவுல் தம் நாட்களில் இருந்த வழக்கங்களை மட்டும் பிரதிபலிக்க வில்லை என்பதைக் கவனியுங்கள். அவர், தம் நாட்களில் இருந்த வழக்கங் களுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கவில்லை, ஆனால் அவர் ஆதியாகமத்தின் முதல் (சில) அதிகாரங்களுக்குத் திரும்பிச் சென்று, எல்லாக் காலத்திற்கும் தேவனுடைய ஏற்பாடுகளைத் திரும்பிக் கண்ணோக்கினார்.

ஒரு நடைமுறைக்குகந்த விஷயத்தை நாம் சுருக்கமாய்க் கையாளு வோம். பெண்கள் பொது ஆராதனைக் கூட்டங்களில் தலைமையேற்று நடத்தக் கூடாதிருந்தனர், அத்துடன் பொதுவாக அவர்கள் ஆண்கள் மீது "அதிகாரம் செலுத்தக் கூடாதிருந்தனர்" (1 கொரி. 11:2-16). மறுபுறம், அதிகம் தனிப்பட்ட அமைவுகளில் பெண்கள் தங்கள் வரங்களையும் திறன்களையும் செயல்படுத்தினர் (பிரிஸ்கில்லாள், அப். 18:24-26; பிலிப்புவின் மகள்கள், அப். 21:8, 9). ''பொது ஊழியங்கள் மற்றும் தனிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் ஆகியவற்றிற்கிடையே எல்லா சூழ்நிலைகளிலும் பெண்கள் எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும்?" என்பதே கேள்வியாக உள்ளது. இங்கு ஒரு பொதுவான கொள்கை உள்ளது: "ஆராதனை" அமைவு களுக்கு எவ்வளவாய் நெருங்கியுள்ளார்களோ அவ்வளவாய் அவர்கள் அதிகம் அமைதி காப்பவர்களாய் இருக்க வேண்டும். ''தனிப்பட்ட'' அமைவுகளுக்கு எவ்வளவாய் நெருங்கியுள்ளார்களோ, அவ்வளவாய் அவர்கள் பேசுவது சரியானதாக உள்ளது. இந்தக் கொள்கையானது எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் தீர்க்காது, ஆனால் இது ஒரு தொடக்க நிலையாக உள்ளது.

அடிப்படை வசனப் பகுதிகளை விட்டு நாம் செல்வதற்கு முன்பாக, "ஊழியக்காரிகள்" பற்றிச் சிலர் கொண்டுள்ள கேள்விகளுக்கு நாம் பதில் அளிப்போம் (ரோமர் 16:1, 2). ஊழியக்காரிகள் அலுவல் என்று அழைக்கப் பட்ட பணிநிலையொன்று ஆதி சபையில் இருந்ததாக நிரூபணம் எதுவும் இருப்பதில்லை. நான் அறிகின்ற வரையில் புதிய ஏற்பாட்டில் "உதவிக்காரர்" என்ற வார்த்தையின் பெண்மை வடிவமானது ரோமர் 16ல் மட்டுமே ஒரே ஒருமுறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மூப்பர்கள் மற்றும் உதவிக்காரர் களுக்குரியதாகத் தரப்பட்டுள்ள தகுதிகள் போன்ற எதுவும் ஊழியக்காரி களுக்குத் தரப்பட்டிருப்பதில்லை.

புதிய ஏற்பாட்டில் பல வார்த்தைகள் பொதுவான அல்லது விசேஷித்த கருத்தில் பயன்படுத்தப்பட முடியும் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்: "சபை," "மூப்பர்," "இயேசு" முதலியன. "உதவிக்காரர்" என்பது "ஊழியக் காரர்" அல்லது "ஊழியர்" என்று மட்டுமே அர்த்தப்படுகின்ற பொதுக் கருத்தின் சொல்லாக உள்ளது. இந்தப் பொதுக்கருத்தில், இது பிரசங்கியார்

களுக்கும் கிறிஸ்தவர்கள் யாவருக்கும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. “உதவிக்காரி” என்பது நேரடியாக “பெண் ஊழியக்காரி” என்று அர்த்தப்படுகின்றது. பொதுவான கருத்தில், சபையில் நாம் ஏராளமான “உதவிக்காரிகளை” கொண்டுள்ளோம், அவர்கள் ஊதியம் பெறுகின்றவர்களாகவும் ஊதியம் பெறாதவர்களாகவும் இருக்கின்றனர்: வேதாகம வகுப்பு ஆசிரியைகள், சபைச் செயலாளர்கள், நோயுற்றவர்களுக்கு உணவு கொண்டு செல்லுபவர்கள், முதலியோர்.

வசன ரீதியாகச் சமான நிலையைக் கண்டறியும் சில ஆலோசனைகள்

1. இப்பாடக் கருத்தின்மீது வேதாகமம் கூறுவதை நாம் போதிப்போம்.

2. வழிநடத்துமாறு நமது ஆண்களுக்கு நாம் போதிப்போம். பெண்கள் அதிகமாய்ப் பொறுப்பேற்க விரும்புகின்றனர் என்பதல்ல ஆனால் ஆண்கள் தாங்கள் வழிநடத்த வேண்டியபடி செயல்படுவதில்லை என்பதே நமது மிகப் பெரிய பிரச்சனையாக உள்ளது.

3. நமது பெண்களுக்குப் பயிற்சியளிப்பதை நாம் ஒருக்காலும் புறக்கணியாதிருப்போம். அவர்கள் ஜெபிக்கவும் போதிக்கவும் போன்ற வற்றைச் செய்யக் கூடியவர்களாயிருப்பது அவசியம். அவர்கள் தங்கள் திறன்களைக் கொண்டு நல்ல உக்கிராணக்காரிகளாய் இருத்தல் எப்படி என்று கற்றுக் கொள்வது அவசியம். இல்லமானது இந்தப் பயிற்சியினால் வழிநடக்க வேண்டும். தேவபக்தியுள்ள பெண்கள் இந்தப் பயிற்சியில் உதவ முடியும் (தீத்து 2).

4. நாம் கவனித்துள்ள வேதாகம ரீதியான கொள்கைகளை மீறாமல் பெண்களின் சட்டபூர்வமான திறமை ஒவ்வொன்றையும் பயன்படுத்துவது எவ்வாறு என்று நாம் தீவிரமாகச் சிந்திக்க வேண்டும். சபையின் தேவைகள் குறித்த பெண்களின் உள்ளீடு நமக்கு அவசியம். பெண்களின் திறன்கள் நமக்குத் தேவை. நான் அறிந்துள்ள சபைகள் பல பெண்கள் செய்கின்ற ஊழியம் இன்றி இயங்க முடியாதவைகளாய் உள்ளன!

முடிவுரை

ஆண்டுகள் கடந்து செல்லுகையில் வருகின்ற பல அறைகூவல்கள் இந்த உலகத்திற்கு ஒத்த வேஷம் தரிக்கும்படி சபையின் மீது வலியுறுத்தங்களை வைக்கும். நமது போதனைகள் மற்றும் நடைமுறைகள் ஆகியவற்றில் நாம் வேதாகம ரீதியாக நிலைத்திருக்கும்படி தேவன் நமக்கு உதவுவாராக. தேவன் தம்முடைய சபையுடன் இருப்பாராக!

• டேவிட் ரோப்பர்

குறிப்புகள்:

[1]*மற்ற இடத்தில் விதிவிலக்குகள் கொண்டுள்ள பொதுவான அறிவுத்தல்களை வேதாகமம் அடிக்கடி தருகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, நாம் நாட்டின் சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் (ரோமர் 13), ஆனால் இனிப் பிரசங்கிக்கக்கூடாது என்று பேதுருவுக்குக் கட்டளையிடப்பட்ட பொழுது, அவர், ''மனுஷருக்குக் கீழ்ப்படிகிறதைப் பார்க்கிலும் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிகிறதே அவசியமாயிருக்கிறது'' (அப். 5:29) என்று கூறினார். அங்கு ஒரு முரண்பாடு உள்ளதா? இல்லை, "நாட்டின் சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்" என்பது விதியாக உள்ளது. "அந்த சட்டங்கள் தேவனுடைய சட்டத்தை மீறுகின்ற பொழுது தவிர ..." என்பது விதிவிலக்காக உள்ளது. 1 கொரி. 14ல் நாம் ஒரு பொதுவான கொள்கையைக் கொண்டுள்ளோம்: சபை ஆராதனையில் பெண்கள் அமைதி காக்க வேண்டும். பாடுதல்கள் பற்றிய வேத வசனங்கள் (இதற்கு) ஒரு விதிவிலக்கை அளிக்கின்றன; எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும் பாட வேண்டும் என்று கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது (கொலோ. 3:16). மற்றவர்களுக்கு முன்பாக அறிக்கையிடுதல் என்பது ஒரு விதிவிலக்கை அளிக்கின்றது; யாவரும் அதைச் செய்ய வேண்டும் (ரோமர் 10:9, 10; 1 தீமோ. 6:12; மத். 10:32).*